

அநீதியான உக்கிராணக்காரன்

THE UNJUST STEWARD

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 16:1-13

“திறவுகோல் வசனம் : லூக்கா 16:10” “கொஞ்சத்திலே உண்மையுள்ளவன் அநேகத்திலும் உண்மையுள்ளவனாயிருக்கிறான். கொஞ்சத்திலே அநீதியுள்ளவன் அநேகத்திலும் அநீதியுள்ளவனாயிருக்கிறான்”

பரிசேயர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தில் முக்கிய நபுணர்களாக இருந்ததால், அவர்களுக்கெதிராக அநேக உவமைகளில் இயேசு சுட்டிக் காண்பித்தார். அதேசமயத்தில், விசுவாசத்தை வெளிப்படையாக காண்பிக்காதிருந்த மத நம்பிக்கையற்ற யூதராயிருந்த சதுசேயரை ஒப்பீட்டளவில் அவர் நிராகரித்தார். இப்பாடம் இதனோடு தொடர்புடையதாக உள்ளது. பரிசேயரின் ஆவிக்கெதிரான கடிந்துகொள்ளுதலாக இந்த உவமை பேசப்பட்டது. இவர்கள் மற்றவர்கள்மீது சுமப்பதற்கரிய பாரங்களை சுமத்தினார்கள், ஆனால் இவர்களோ அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு, நியாயப்பிரமாணத்துக்கு இருதயப்பூர்வமாக கீழ்ப்படியாமல் பாசாங்குசெய்தனர்.

தற்காலத்தைக் காட்டிலும் முற்காலங்களில், ஐஸ்வரியவான்கள் உக்கிராணக்காரர்களை அல்லது காரியதரிசிகளை நியமிப்பது வழக்கமாயிருந்தது. அப்படிப்பட்ட உக்கிராணக்காரன் தன் எஜமானின் உடைமைகள்மீது, எஜமானைப்போலவே முழு கட்டுப்பாட்டை பெற்றிருந்தான், அங்கீகாரம்பெற்ற நபராக இருந்தான். சில உக்கிராணக்காரர்கள் உண்மையுள்ளோராய் இருந்தனர், மற்றவர்களோ வீணடிப்பவர்களாக விளங்கினர். நம் கர்த்தருடைய உவமையில் குறிப்பிடப்பட்ட நபர், ஊதாரித்தனமாயும், திருப்தியளிக்காதவராயும் இருந்தான். அவனுடைய எஜமான் அவனுடைய ஊழியங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவர தீர்மானித்து, அவனுடைய கணக்குகளை சமர்ப்பிக்கும்படி அவனிடம் கேட்டுக்கொண்டார்.

தங்கள் கடனை அடைக்க வாய்ப்பேயில்லாத, சில குறிப்பிட்ட கடனாளிகளின் பெயர்களும் அவர்களது கணக்குகளும் உக்கிராணக்காரனுடைய நோட்டுப்புத்தகத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன. இந்த கடனாளிகளது கடனை குறைப்பதன்மூலம், கடனாளிகள் தங்கள் கடனை திரும்பசெலுத்தி, தன் உக்கிராணப்பணியை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து, தனக்குப் பின் பொறுப்பேற்பவரிடம் ஒப்படைக்க முடியும் என்று உக்கிரமாணக்காரன் தீர்மானித்தான். அவ்வாறே நிறைவேற்றினான். நூறுகுடம் எண்ணெய் கடன்பட்டிருந்தவனை வரவழைத்து, நீ ஐம்பது என்று எழுது என்றான். நூறு கலம் கோதுமை கடன்பட்டிருந்த மற்றவனை நோக்கி, இருபதைக் குறைத்து, நீ அதை எண்பது என்று எழுது என்றான். அவ்வாறே தன்னிடமிருந்த கடனாளிகளது கடனைக் குறைத்து எழுதினான். இவ்விதமாய் தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, தான் தயவு காண்பித்தோரை தனக்கு நண்பர்களாக்கிக் கொண்டான். இவ்வாறு அநீதியுள்ள உக்கிராணக்காரன் புத்தியாய்ச் செய்தான் என்று எஜமான் அவனைப் பாராட்டினான்.

பரிசேயர்கள் எதிர்மறையான வழிமுறையை பின்பற்றுவதனால், இயேசு இந்த உவமையை அவர்களுக்குப் பொருத்தி, அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார். பரிசேயரும் சதுசேயரும் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு வியாக்கியானம் கொடுப்போராக, மோசேயின் ஆசனத்தில் அமர்ந்து, இந்த உக்கிராணக்காரரை பின்பற்றி நடந்து, ஏழை ஆயக்காரர் மற்றும் பாவிக்களது மீறுதல்களைக் குறைத்து, நண்பர்களாக்கிக்கொண்டிருக்கலாம், இவ்வாறு நியாயப்பிரமாணத்தின் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்குவோராக, அவர்களால் இயன்றளவு சிறப்பானதைச் செய்ய

அவர்களை ஊக்கப்படுத்தியிருக்க முடியும். அதற்கு பதிலாக, அந்த ஜனங்கள்மீது சுமப்பதற்கரிய பாரங்களை சுமத்தி அவர்களை சோர்வுக்குள்ளாக்கினர்.

நியாயப்பிரமாணமானது ஒரு பரிபூரண மனிதனுடைய முழுஆற்றலின் அளவாயிருப்பதால், அதன் கோரிக்கைகளை தாங்கள் நிறைவேற்ற முடியாதிருப்பதை அறிந்திருந்தும், அவர்களால் உதவி செய்யமுடியாத நிலையை வெளிப்படுத்தாமல், அவர்களது தரப்பில் செய்த இவையனைத்தும் மாய்மாலமானதாக இருந்தது. தங்களுடைய சொந்த குறைபாடுகளை அறிக்கையிடுவதே அவர்களுடைய முறையான மனப்பாங்காக இருந்திருக்கவேண்டும். மேலும் தங்களால் இயன்ற சிறப்பானதைச் செய்ய முயன்று, தேவனிடத்தில் இரக்கத்துக்காக வேண்டுகோள் செய்து, சாமான்ய ஜனங்களும் அதுபோலவே செய்யும்படி போதித்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்திருப்பார்களானால், தங்கள் யுகம் முடிவடையும்போது, சுவிஷேச தயவைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் சிறப்பாக தங்களை ஆயத்தப்படுத்தி இருந்திருப்பார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய போலித்தன்மையால், இயேசுவின் சீஷராகும் நிலையிலிருந்தும், பாவ மன்னிப்பு மற்றும் கிருபையைத் தேடுவதிலும் தங்களை தடைசெய்துகொண்டனர். மேலும் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன்மூலம் தேவ தயவைப் பெறுவது சாத்தியமே என்று உரிமையோடு வாதாடி, மற்றவர்களும் சீஷராவதைத் தடைசெய்தனர்.

உவமையைப் பொருத்துதல்

இயேசு பின்பு தம் சீஷரிடத்தில் பேசும்போது, “அநீதியான உலகப்பொருட்களால் உங்களுக்குச் சிநேகிதரைச் சம்பாதிப்புகள்”. உங்களுடைய உக்கிராணத்துவம் மரணத்தில் முடிவடையும்போது, அவை ஒழிந்துவிடும். ஆனாலும் நீங்கள் காண்பித்த பரிவிர்க்கத்தின் காரணமாக, உயிர்த்தெழுதலில் நித்திய குடியிருப்புக்குள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இவ்வாறு நீங்கள் பெற்றுக்கொள்வீர்கள் - லூக் 16:9.

இவ்வுவமையின் போதனையைப் பொருத்தவரை, சர்ச்சைக்கு இடமுண்டு, ஆனால் அநீதியுள்ள உக்கிராணக்காரனுடைய ஞானத்தை, அவரது சீஷர்கள், தற்கால வாழ்வில் பெற்றிருக்கிற உலகப்பொருட்களிலும் ஐஸ்வரியங்களிலும் பயிற்சிசெய்யவேண்டும் என்று இயேசு பொருள்படுத்துவதை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் அவரிடத்தில் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்த தருணத்திலிருந்து, தங்களுடைய பூமிக்குரிய உரிமைகளையும் நலன்களையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது முதற்கொண்டு, தங்களுடைய நேரம், தாலந்து, செல்வாக்கு, சொத்து போன்றவைகளுக்கு உக்கிராணக்காரர்களாக மட்டுமே ஆகின்றனர். “நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்ல, விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்டீர்கள், ஆகையால் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்”. தெய்வீக ஊழியத்தில் நீங்கள் பெற்றிருக்கிற அனைத்தையும் ஆற்றலுடன் பயன்படுத்துங்கள்.

தேவனுடைய இரக்கங்களால் உக்கிராணக்காரரான இவர்கள், பூமிக்குரிய பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் ஆவிக்குரிய நலன்களுக்காக பகிர்ந்துகொள்வதன்மூலம், தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுகின்றனர். தங்கள் பரலோகத்துக்குரிய நலன்களுக்காக பூமிக்குரிய வாய்ப்புக்களை உபயோகிப்பதால், இவர்கள் அநீதியாய் விரயம் செய்தவர்களாக எண்ணப்படமாட்டார்கள். அதற்குமாறாக, ஞானமுள்ள உக்கிராணத்துவமாக இது அவர்களுக்கு கருதப்படும். தேவனுடைய ஊழியத்தில் பூமிக்குரியவைகளை உண்மையாய் உபயோகித்ததாக கண்டடையப்படுவர். இதனால் அவர்களிடத்தில் வருங்காலத்தின் மேலான காரியங்கள் பாதுகாப்பாக ஒப்படைக்கப்படும். இவர்கள் நித்தியமான குடியிருப்புக்களுக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, மேசியாவின் மகிமைநிறைந்த இராஜ்யத்தில் பங்கைப் பெற்றுக்கொள்வர். மனுக்குலத்தின்மீது அருளப்படவிருக்கும் தேவனுடைய எல்லா தயவுகளும் இவர்களிடத்தில் அளிக்கப்படும். தற்காலத்தில் இவர்களுடைய சுயநலமற்ற தன்மையும், பலி செலுத்த

மனதாயிருத்தலும், தெய்வீக அங்கீகாரத்தையும், வரவிருக்கின்ற மகிமையையும் பெறுவதற்கான அடிப்படையாக இருக்கும்.

தற்காலத்தில் அற்பமான மதிப்புள்ள பொருட்களில் உண்மையில்லாதவர்கள், வருங்காலத்தின் மேலான காரியங்களிலும், ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது உண்மையில்லாதோராய் இருப்பர் என்று பொருள்படும். ஆகவே, யாரெல்லாம் தாங்கள் உக்கிராணக்காரராக இருக்கிறவைகள்மீது, சுயநலமாக தங்களுக்கென உரிமைப்படுத்திக் கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் வருங்காலத்தின் மேலான காரியங்களிலும் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாய் இருக்கமாட்டார்கள். மேலும் யாரெல்லாம் பலிசெலுத்துகிறார்களோ, அவர்கள் தங்கள் உண்மைத்தன்மையையும், தேவனிடத்திலான நேர்மையையும் வெளிப்படுத்துவதால், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கே மேலான காரியங்கள் ஒப்படைக்கப்படும். தற்கால ஆசீர்வாதங்களை சுயதிருப்திக்காக மட்டும் பயன்படுத்தி, உண்மையில்லாதோராக, சுயநலமுள்ளோராக, பேராசை உடையோராக தங்களை நிரூபிக்கிற எவருக்காவது, தேவன் வருங்கால ஜீவனுக்குரிய மகிமை, கனம், ஐஸ்வரியங்களை ஒப்படைப்பாரா? நிச்சயமாக ஒப்படைக்கமாட்டார்!

“வேறொருவனுடைய காரியத்தில் நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாயிராவிட்டால், உங்களுக்கு யாதொன்றைச் சொந்தமாகக் கொடுப்பவர் யார்” என்று இயேசு கேட்கிறார் (லூக் 16:12). இயேசுவின் பின்னடியார்கள் தற்காலத்தில் பெற்றுள்ள அனைத்தும் தேவனுக்குரியது. தற்கால ஜீவியத்தின் பொருட்களும் தேவனுடையது. ஏனெனில் நாம் அவற்றை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறோம், அல்லது அர்ப்பணித்திருக்கிறோம். வருங்கால ஜீவனுக்குரியவைகளை தேவன் நமக்கு வாக்களித்துள்ளபடியால், அவைகள் நமக்குரியதாகிறது, என்றாலும் அவைகள் நம் உண்மைத்தன்மை, நம் விசுவாசம் ஆகிய நிபந்தனைக்குட்பட்டுள்ளன. நாம் தேவனிடத்தில் அர்ப்பணித்திருக்கிற காரியங்களை கையாள்வதில் உண்மையாயிராவிட்டால், நமக்குரியவைகள் என்று நிபந்தனையோடு கூட அவர் வாக்களித்துள்ளவைகளை அவர் நமக்கு தரமாட்டார். அவ்வாறாக தேவனிடத்தில் அர்ப்பணித்துள்ளவைகளை நம்முடைய சுயநலத்துக்காக பயன்படுத்துவோமானால், நம் உக்கிராணத்துவத்தை தவறாக பயன்படுத்துவோமானால், தேவன் தம்முடைய உண்மையுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே வாக்களித்திருக்கிற காரியங்களை நமக்குத் தருவார் என்று எதிர்பார்க்கமுடியுமா?

இரு எஜமான்களுக்கு ஊழியம்செய்தல்

தீமை மற்றும் நன்மை என்கிற இரண்டு மாபெரும் உந்து சக்திகள் உள்ளன. இவைகள் வேறுபட்ட பெயர்களால் அறியப்பட்டு, எவ்வகையிலும் எதிரெதிராக உள்ளன. தேவன் நல்ல எஜமானராயிருக்கிறார். சாத்தான் தீய எஜமானராயிருக்கிறான். இரண்டுபேரும் தனித்தனியே

R5437 : page 109

பிரதிநிதிகளையும், வெவ்வேறான ஆர்வங்களையும் உடையவர்களாயுள்ளனர். இவ்வாறு தேவன் தம் ஆவியினாலும் தம் போதனைகளாலும், அன்பு என்ற வார்த்தையை பிரதிபலிக்கிறார். ஆனால் சாத்தானும் அவனுடைய நடைமுறையும், சுயநலத்துக்கும் பேராசைக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் பிரதிநிதியாக காட்டப்படுகிறது. மனிதனுடைய வீழ்ச்சியினிமித்தமாக முழு உலகமும் தேவஆவியை இழந்திருக்கிறது. மேலும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின்கீழ், பலநூற்றாண்டுகளாக இருந்துவருகிறது. அனைத்தும் ஏறக்குறைய தீமையானதாகிவிட்டது. சுயநலம் மற்றும் பெருமையின்ஆவி பொதுவாகவே அநீதிக்குள் நடத்திச்சென்று, நம் மனுக்குலத்தின்மீதும் தன் பிடியை இறுக்கியிருக்கிறது. இதனால் அதன் தவறான நடைமுறையை நாம் அறிந்தபோதிலும், நம்மீதான அதன் வல்லமையை தடைசெய்வதில் பெரும் சிரமம் ஏற்படுகிறது. “நாம் செய்யவிரும்புவைகளை நம்மால் செய்யமுடியாதிருக்கிறது”.

ஆனால் இங்கு, சுவிசேஷத்தின் பரிமாணம் வருகிறது. சில உண்மையுள்ள ஆத்துமாக்கள், இயேசுவோடு இணைந்து, அவரது ஆசீர்வாதங்களை பகிர்ந்தளிக்கவேண்டும் என்று தேவன்

விரும்புகிறார். யார் முறையான ஆவியைப் பெற்றுள்ளதை வெளிப்படுத்துகிறார்களோ, அவர்களுக்கு அவர் இராஜ்யத்தின் மாபெரும் பரிசை அளிக்கிறார். இந்தப் பரிசு மிகவும் விலையேறப்பெற்ற முத்து. இதோடு கூட ஒப்பிடுமளவுக்கு வேறு எந்தக் கருத்தும் இல்லை. யார் சுவிசேஷ அழைப்பை அறிவுக்கூர்மையோடு ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் பாவம், சுயநலம் மற்றும் மாம்சத்தின் எல்லாக் கிரியைகளுக்கும் தங்கள் முதுகைக் காட்டுவதோடு, சாத்தானோடு சம்பந்தப்பட்டவைகளிலிருந்தும் விலகி, அன்பு, நீதியை நோக்கி, தேவனை நோக்கி தங்கள் முகத்தைத் திருப்புகிறார்கள்.

ஆனால் அவர் , உலகத்தை விட்டுவிடவும், இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதுமான உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தால் மாத்திரம் போதாது, அந்த உடன்படிக்கையை தேவன் ஏற்று, தம் பரிசுத்தஆவியால் நம்மை ஜெனிப்பிக்குதலும் போதாது, அதற்கும் மேலாக ஒன்று தேவைப்படுகிறது. அவர் அநீதிக்கு பதிலாக நியாயமானதை விரும்பி தேர்ந்தெடுப்பதை அவர் நிரூபிப்பதோடு, நியாயத்தின் பக்கமாக, தேவனின் பக்கமாக நிற்கும்பொருட்டு, எல்லாவற்றையும் இழக்க மனதாயிருக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகுபீட்சையும், சோதனையும் வருகிறது. தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யவும், அதன் வெகுமதியாக, இராஜ்யத்தில் இயேசுவோடு கூட மகிமை, கனம், சாவாமையை அடையவும் அவர் தேடுகிறார், ஆனாலும் சுயநலத்தால் இவ்வுலகப் பொருட்களின் வெகுமதியை மதித்து, அதைத்தேடும் மனப்பான்மையை தன் மாம்சத்தில் பெற்றிருப்பதை காண்கிறார். இது மாபெரும் யுத்தத்தைக் கொண்டுவருகிறது. இந்த இரண்டில் ஏதாவது ஒன்று வெற்றி பெற்றாகவேண்டும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டியானது கிருபையிலும் அறிவிலும் அன்பிலும் வளர்வதோடு கூட, தெய்வீக உற்சாகமுட்டுதல்களாலும், வேதாகமத்தின் வாக்குத்தத்தங்களாலும் போஷிப்பிக்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் அவர் சோர்வடைந்து, உலகம் மாம்சம் சாத்தானுக்கு எதிராக போரிடுவதை முற்றிலும் விட்டுவிடுவார்.

உண்மையுள்ளவர்களுக்கு, ஏற்ற சமயத்தில் தேவையான, போதுமான கிருபையை அளிப்பதாக கர்த்தர் வாக்களித்திருக்கிறார். நாம் மண் என்று அவர் அறிந்திருப்பதாக நம்மிடத்தில் கூறுகிறார். நாம் செய்ய விரும்பினவைகளை நம்மால் செய்யமுடியாத நம் உருவத்தை, அவர் நினைவுகூர்கிறார். ஆனால் அதே சமயத்தில், நம்மால் செய்யமுடிந்த அளவுக்கு அனைத்தையும் செய்யும்படி அவர் கேட்கிறார். மேலும் தம் கிருபை போதுமானது என்று அவர்கள் எல்லோருக்கும் உறுதியளிக்கிறார். அதாவது, அப்படிப்பட்ட அனைவருடைய குறைபாட்டையும் அவர் ஈடுகட்டுகிறார்.

தெரிந்தெடுக்கும் நமது விருப்பம் நிரந்தரமான ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று நம் பாடத்தில், நம்மை இயேசு முன்னெச்சரிக்கிறார். ஏனெனில் ஒரே சமயத்தில் தேவனுக்கும் இவ்வுலகப் பொருட்களுக்கும் ஊழியம் செய்ய எண்ணுவது தவறு. அதற்கேற்ப, நாம் ஒருவருக்கு உண்மையாயிருந்து, மற்றவருக்கு துரோகம் செய்வோம். ஆகவே தேவனுக்கு ஊழியம்செய்வதை தெரிவுசெய்வோமானால், அதை நம் மாபெரும் சிலாக்கியமாகவும், அதன் வெகுமதிகள் மற்ற எல்லா வெகுமதிகளைக் காட்டிலும் மிகப்பெரியதும், நித்தியத்துவம் வாய்ந்ததுமாகும் என்று எண்ணுவோமாக.

மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது, நம் விசுவாசத்தின் அளவைச் சார்ந்தே, அனைத்தும் உள்ளது. நாம் தேவனிடத்தில் , அவருடைய மாபெரும் வெகுமதியாகிய வாக்குத்தத்தத்தில் விசுவாசம் வைத்திருப்போமானால், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யும் அவரது கிருபையையும், உதவியையும் தருவதாக வாக்களித்திருக்கிற நம் இரட்சகர்மேல் விசுவாசம் வைப்போமானால், அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நேசிப்பவர்களுக்கென்று கர்த்தர் ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிறவைகளுக்காக நல்ல போராட்டம் போராடி, கிரீடத்தை அடைவது நமக்கு சாத்தியமானதேயாகும்.